Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXV. Ч. 5. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 7-го СІЧНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, JANUARY 7, 1978 No. 5. VOL. LXXXV.

НОВА РАДІСТЬ СТАЛА

РІЗДВЯНИЙ ПРИВІТ

Всечесному Дууховенству, Преподобному Мошашеству, Возлюбленим в Христі Братам і Сестрам МИР У ГОСПОДИ Й БОЖЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ.

„Оце звіщаю вам велику радість, яка буде всім людям, бо народився вам сьогодні в місті Давида Спаситель, який є Христос Господь". (Лука 2, 10-1)

Оця радість, вперше сповіщена ангелом над вифлеємськими горами, вже майже продовж двох тисяч літ пролунала довкруги світа. Сьогодні голосніше вона лунає, коли весь християнський світ торжественно святкує день народження Божого Сина на землі. І ми, ваші Архипастирі, щиро вітаємо вас нашим українським звичаєм: „Христос Раждається — Славіте Його".

Не без причини Всевишній велів ту радість перше сповістити бідним, покірним пастушкам, бо вони були відповідно розположені прийняти цю давноочікувану вістку. Тільки серце не зв'язане земськими багатствами і не засліплене гордістю, себелюбством, ненавистю й завистю може в дитячій отвертості увірити Божому Об'явленні і ним тішитися.

Бог Предвічний народився й Своїм Словом розпочав та розвинув процес піднесення людства з неволі гріха до стану свободи Божих дітей.

Все людство втішається різдвяною радістю, свідомо чи не свідомо, чи увірило в Боже Дитя, чи ні. У мірі в якій прийшло світло Христової науки до даної душі та до даного народу, і в мірі в якій дана особа й даний нарід практично пристосовує ту науку в своє особисте й публічне життя.

Ми, ваші Архипастирі, молимося і бажаємо, щоб те Світло Божої науки дійшло до вас, Дорогі в Христі, в Його повноті, щоб ваша радість була розумна, свідома, щоб ви були свідомі її небесного походження, а не виключно пов'язана зі земськими приємностями.

Беріть українські коляди, співайте їх, розмишляйте над ними, вчіться правдивої радости з них. Вони дишуть християнською простотою, щирістю. Вони були чи не одинокою катехизою наших пращурів. Наші прадіди провели своє життя у справжній євангельській простоті й чистоті, несплямлені безбожним модернізмом, матеріялізмом і захланністю.

Нехай ваша Різдвяна Радість буде подібна до тої, яку зазнали Вифлеємські пастухи; нехай наслідує наших предків. Нехай всі земські радощі, що їх сьогодні і в наступному році, переживатимете пригадають вам, що причиною всіх радощів є Вифлеємське Дитя, котре оказало нам Свою любов та й взаїмної любови жадає від нас. Тоді ваші Різдвяні Свята будуть дійсно Щасливими.

Благословимо вас, Дорогі в Христі Архиєрейським Благословенням. Нехай Бог Миру буде з усіми вами.

† *ЙОСИФ*
Митрополит Філядельфійський

† *ЯРОСЛАВ*
Єпископ Чікагівський

† *ВАСИЛЬ*
Єпископ Стемфорду

Богдан КРАВЦІВ

ХРИСТОС РОДИВСЯ

Не до Юдеї шлях вам
вертайте й з Галилеї!
Ідіте на Вкраїну...
(П. Тичина: Скорботна мати).

I

Сиділи круг багаття
у шкурах наче звірі —
і хтось: Христос родився!
в них не стало віри...

Колядку затягали,
та рвалася безвпину...
Він десь, комусь родився!
І може й спас чужину!

Ураз сліпуче сяйво —
(зраділа вся маржина) —
мов зіронька Дитятко
всміхалося із сіна.

Зірвалися. Припали.
Молилися Дитині:
— Між нами Ти родився!
Між нами — в цій країні.

II

Йшли дуки з почотом —
(нова зоря сходила!)
несли із України
і золото й кадило.

І кликав шлях в чужину
і вісті невгомонні:
— там, десь царя знайдемо
і складемо поклони!

А по снігу Дитятко
у сяйві діядему...
Кудою Ти, Месіє?!
Та ж ми до Вифлеєму.

Пристанув, світлим зором
у далеч звів без мови:
Над Києвом здіймались
хрести в вогні багровім...

III

Донесено цареві
і книжники ствердили:
— Месія народився
і зможе темні сили!

І побоявся Ірод,
що землі, царство
втратить
й послав він яничарів
шукати Немовляти.

Поміж дітей шукали...
І встала кров прокльоном
і матері ридали
над Сяном і над Доном!

...Та янгол скрив Дитятко,
щоб, як Ірод загине,
вернулось, виростало
по селах України.

ВИМОГИ ДЕРЖАВИ НЕ МОЖУТЬ ЗАПЕРЕЧУВАТИ ПРАВ ЛЮДИНИ — ПРИГАДУВАВ ПРЕЗИДЕНТ КАРТЕР ПІД ЧАС ВІДВІДИН У ФРАНЦІЇ

Париж/Асван. — „Існує одне переконання понад всі інші, яке оформило нас у таких, якими ми тепер є. Це переконання, що права індивідуальної особи притаманно важливіші ніж вимоги держави. Це те послання, яке американський і французький народи, кожний в свою чергу, передали світові два століття тому. Це є вартості, які світ надіється, що ми їх підтверджуватимемо і сьогодні" — заявив президент Джіммі Картер у середу, 4-го січня, промовляючи в Парижі перед понад 600 представниками французького уряду і бизнесового сектора.

Президент, який прибув до Франції з Асвану, Єгипет, де відбув коротку нараду з президентом Анваром ель-Садатом щодо розв'язки проблеми палестинських арабів, також сказав, що ЗСА і Франція далі „непохитно вірять у вартості наших демократичних країн" і переконані, що „ті вартості доречні і сьогодні — в багатих і бідних державах, в країнах Сходу і Заходу — як були доречні, коли наші предки підписували Декларацію Незалежности, а ваші проголошували Декларацію Прав Людини".

Президент Картер в перший день своїх триденних відвідин Франції поклав вінок на Гробі Невідомого Вояка біля Тріюмфальної Арки, разом з французьким президентом Валерієм Жіскаром д'Естеном вітав великі маси французів на Шамс-Елізе, головнім проспекті Парижа та перевів наради з президентом Жіскаром д'Естеном й іншими членами французького уряду.

У згаданій промові президент Картер рівнож підкреслив, що в цілому світі замітне стримління до свободи людини, як це доказує факт, що „тепер існує велика тенденція еміґрувати з тих країн, які заперечують своїм громадянам підставові права, до вільних країн Заходу".

Президент, накреслюючи „нову програму для світової демократії", заявив, що уряди мусять підшукати найкращі способи задовольнити всі вимоги громадян, розв'язати економічні проблеми, в той самий час доказуючи, що ті проблеми можуть бути розв'язані в демократичних суспільствах, як також наголосив, що ЗСА задержать в Европі стільки війська і зброї, скільки буде потрібно, щоб запевнити безпеку країн Західньої Европи. Він зазначив, що Захід спроможний зберегти свою свободу тому, що військово сильний і підкреслив, що „зобов'язання американського уряду і народу щодо запевнення безпеки Европи є абсолютне", додаючи, що Захід в той самий час старатиметься зменшити напружені відносини зі Сходом і запевнити світовий мир. Президент закликав всі демократичні держави до співпраці, як рівнож висловив підтримку для старань західньоевропейських країн спільно розв'язати різні проблеми.

В четвер 5-го січня, президент Картер і президент Жіскар д'Естен, разом з чільними членами їхніх урядів, відвідали побережжя Нормандії, де в 1944-му році західні союзники висадкою своїх військових частин розпочали визволення Франції та Европи з-під нацистської окупації. Того дня вечером у Версалі відбувся бенкет на честь президента Картера.

У п'ятницю, 6-го січня, президент Картер, його дружина Розалинн і чільні члени уряду ЗСА та дорадники Білого Дому мали відлетіти до Брюсселю, Бельгія, де Президент плянував відвідати головні квартири Північно-Атлантійського Союзу (НАТО) та Европейського Спільного Ринку і того самого дня повернутися до ЗСА, відвідавши Польщу, Іран, Індію, Савдійську Арабію, Єгипет, Францію і Бельгію.

АМАЛЬРИК ЗАПОВІДАЄ ЗРІСТ РОБІТНИЧОГО РУХУ СПРОТИВУ В СССР

Париж, Франція. — Андрей Амальрик, колишній совєтський політичний дисидент, історик і письменник, автор книжки „Чи проіснує Совєтський Союз до 1984 року", виступаючи на форумі французької робітничої спілки „Ля Форс Увреєр", яка була створена 30 років тому у противагу до опанованої від років комуністами Генеральної Конфедерації Праці, заявив, що в Совєтському Союзі зроджується і швидко зростає нова протирежимна сила робітників, яка, на думку Амальрика, скоро оформиться, очевидно нелегально, в незалежний професійний союз незадоволених совєтською системою робітників, завданням якого буде обороняти інтереси совєт-

Андрей Амальрик

(Закінчення на ст. 8-ій)

В совєтах навіть за ялинкою треба вистоювати в черзі

Москва. — У „Ню Йорк Таймсі" з 1-го січня ц. р. подано репортаж з Москви, в якому зілюстровано перебіг підготови до Новорічних святкувань та їхній „режимний" характер. Хоча на майданах продають ялинки, які коштують відносно небагато, бо 3 дол., вони позбавлені свіжости, без шпильок і виглядають неначе миршаві скелети. Вночі вроблизу московського центрального фармерського ринку, гріючись біля горіючих вогників, уставляються в чергу люди, щоб закупити ялинки, які щойно продаватимуть... вранці. Тисячі росіян стараються виминути черги і купують ялинки у військових або лісничих, які стинають більше дерев, ніж їм дозволено. Як і попереднього року, поліція відібрала 700 ялинок, що їх нелеґальними дорогами притранспортовано до Москви. Купують також штучні ялинки, і хоча вони дорожчі (12 дол.), але тривають роками.

Як зазначує кореспондент „Ню Йорк Таймсу", в інших країнах Східньої Европи ялинка залишилася символом Різдва, але тут совєтський уряд намагається знищити релігійну традицію і зробив... невелике пересунення. — сьогодні святкують не Різдво, але Новий Рік. Навіть комерційність різдвяних святкувань в ЗСА не змогла знищити релігійних елементів, пов'язаних з ялинкою в такій мірі, як це сталося в Совєтському Союзі. Звичай прибирати ялинку і обмінюватись подарунками на Різдво прийняв із Німеччини і Центральної Европи Петро Великий, але з початком 1920 року совєтський уряд, намагаючись знищити силу Церкви, заборонив продаж ялинок. „Все ж, сказав російський дисидент, священик Ґлєб Якунін, — люди тоді йшли до ліса, а потім у вікні завішували або ґілку соснини, або ставили ялинку на знак протесту. В 1935 році Сталін зніс заборону закупівлі ялинок, встановивши Новий Рік святом для дітей". Сьогодні в СССР родини з дітьми обходять Новий Рік, тільки що не Санта Клос, а за російською традицією „Дід Мороз" приносить подарунки під ялинку або кладе їм під подушку. Але втомлені люди, зокрема в яких є вже старші діти, позбуваються і цієї традиції, бо стояти в чергах за ялинкою, м'ясивом, (парівки тут раритет!), за дитячими іграшками і цукерками, які не тільки дорогі, але ще й поганої якости — понад їхні сили.

РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ

ВЛАДИКИ МИТРОПОЛИТА МСТИСЛАВА БРАТАМ І СЕСТРАМ В УКРАЇНІ

Дорогі й Улюблені!
Христос народився — славмо Його!

З великою тугою і надією чекало сучасне людство на цьогорічне Свято Різдва Христового, сподіваючись знову почути радісну благовість про зшестя на землю Сина Божого — Христа Спасителя, якого Всевишній послав 1977 років тому для спасіння роду людського. Саме тому, з великою напругою виглядають люди у цьогорічну Різдвяну Ніч Вифлеємську Зірку та цілою своєю істотою прагнуть почути ангельську пісню — „Слава Богові на небі, на землі спокій, між людьми благовоління".

Та, на жаль, цьогорічне різдвяне небо заволокли чорні хмари від краю до краю. Вони густі і зловіщі, вони стеляться майже понад нашими головами. Крізь них нічого не видко і не чути. Рокоче лише у своїх надрах Мати-Земля, чекаючи на чергове спустошення, на спалення її огнем, на зорання залізом та скроплення рясною кров'ю і сльозами, як звичайно це буває, у нічому неповинних дітей Божих. Дійсно, невимовно сумна цьогорічна Різдвяна Ніч у світі. Та найтемніша і найглухіша вона цього року над Україною.

Як знаємо, радісну вістку про народження Спасителя приглушив плач жінок у Рамі, що побивалися над стратою дітей своїх, тисячі яких вимордував тогочасний Ірод. Так само у цьогорічну Різдвяну Ніч лунає над українською землею голосіння українських жінок над втратою своїх найближчих та мільйонів рідних їм по крові і плоті. Ось уже понад пів-віку надриваюче серце голосіння наростає в Україні з року на рік, з місяця на місяць, з дня на день, бо кожний черговий день приносить нові втрати та змушує бути німими свідками руйнування Божих скарбів, що їх побожний і працьовитий наш народ постійно помножував Богові на славу, всьому людству на добрий пожиток, а українській нації на похвалу.

Зокрема невимовно гірко плаче сьогодні українська мати над дітьми своїми, яким ненаситна Москва прагне вирвати душу та довести їх до отарного стану безбатьченків, що не знають ні роду свого ні племени. Москва свідомо зневолює дітей українських забути мову батьків і дідів їхніх, бо знає, що ті, хто зневажає і забуває рідну мову, стають німою отарою і погноєм для поневолювачів.

Ось уже понад пів-віку Москва викрадає по-злодійсь-

(Закінчення на ст. 8-ій)

УКРАЇНСЬКА ЯЛИНКА В ГЮСТОНСЬКОМУ МУЗЕЇ

Гюстон, Тексас. — Напротязі грудня минулого року, тут Музей Природничих Наук, виставив дев'ять оздоблених ялинок, що їх подивляли тисячі відвідувачів.

До цьогорічної виставки, як і два попередні роки, Управа Музею запросила місцевий Український соціяльно-культурний Клюб, щоб він, прикрашуючи свою ялинку, зарепрезентував дещо з української культури. Над удекоруванням 15-стопової ялинки багато напрацювалися: Лідія Ірль, Лідія Балагутрак, Оксана Данилик, Соня Тимяк, Гелен Кіхтан, Юстина Ушак та Дарія Бирд, назвавши ялинку „Обличчя України", що й віддзеркалювало тему прикрашення ялинки. Гілки ялинки було прибрано власноручно зробленими ляльками в українських барвистих народних одягах, мерехтливими зірками, яєчками оздобленими кораликами, морозними соплями, орнаментами зі соломки тощо. Під ялинкою поукладано різні барвисті пакетики, зав'язані гаптованими кокардами і стяжинками. Поміж цими різними пакетиками були на дві стопи заввишки ляльки, зодягнені у справжні українські народні одяги. Вершок ялинки прикрашувала велика срібно-золотиста зірка, на якій з одного боку був напис: „Христос Роджається", а з другого — „Славіте Його".

18-го грудня хор цього Клюбу виступив з програмою українських різдвяних колядок.

Ялинка, що її влаштував Український соціяльно-культурний клюб в Музеї Природничих Наук в Гюстоні.

Доктрина непомильности Папи перешкодою до порозуміння між Церквами

Вашінгтон. — Англікансько-Римо-католицька Консультаційна Комісія в ЗСА у вівторок, 3-го січня, повідомила, що протягом 12-річних нарад представників цих двох християнських віровизнань вже майже дійшло до порозуміння щодо об'єднання Англіканської і Католицької Церков під проводом Папи Римського, але на перешкоді до остаточного об'єднання стоїть католицька доктрина про непомильність Папи в питаннях віри і моралі.

Згадана Консультаційна Комісія заявила, що погоджується зі становищем, проголошеним в січні 1977-го року Англіканською і Римо-католицькою Міжнародною Комісією, яка має осідок в Лондоні, що з уваги на те, що доктринальні розбіжності між цими двома Церквами такі незначні, то може таки дійти до їхнього об'єднання. Крім того, Міжнародна Комісія тоді зазначила, що тому, що Католицька Церква вже є „універсальною Церквою" і тому, що апостоли Петро і Павло померли в Римі, то провід над об'єднаними Церквами повинен бути в руках єпископа Риму, тобто Папи, який мав би титул „Універсального Примаса".

Консультаційна Комісія в ЗСА також заявила, що об'єднанню всіх християнських Церков сприяє факт, що протягом останніх кільканадцятьох років в Католицькій Церкві наступила „значна децентралізація", бо тепер більше наголошується ролю загального єпископського синоду, а не „першенство Папи".

Речники Англіканської Церкви, яка відлучилася від Католицької Церкви в 1534-му році, коли король Генрі VIII заперечив зверхність Папи і проголосив себе головою Англіканської Церкви, вказують, що для всіх протестантських християнських Церков головною перешкодою до остаточного об'єднання з Римом є те, що католики далі наголошують доктрину непомильности Папи в питаннях віри і моралі.

КУК проголосив збірку

Вінніпег (КУК). — В місяцях грудні 1977 і в січні, лютому і березні 1978 Відділи і Представництва Комітету Українців Канади по всіх українських центрах Канади переведуть посилену кампанію збірки Національної Вкладки КУК, з чого половина йде на виконання проєктів Централі КУК а друга половина залишається на потреби Відділів КУК на місцях.

Акції й інтервенції Централі КУК та діяльність Відділів та Представництв КУК на всіх ділянках організованої праці — вимагають систематичної підготовки, координації зусиль і фондів на покриття найконечніших видатків. — каже в своїм повідомленні КУК та закликає: „Для запевнення безперервного успіху в цій нашій акції — станьмо всі разом з громадою і зложім щедрі датки на Національну Вкладку КУК через свої місцеві Відділи чи Представництва КУК, а де це не є можливим, перешлім даток поштою прямо до Централі КУК у Вінніпегу."

УСІМ НАШИМ ЧЛЕНАМ, ЧИТАЧАМ І СПІВРОБІТНИКАМ ТА ВСІМ НАШИМ ГРОМАДЯНАМ І СПІВГРОМАДЯНАМ ТА ВСІМ УКРАЇНЦЯМ БАЖАЄМО ЩАСЛИВИХ І РАДІСНИХ СВЯТ!

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
і В-ВО „СВОБОДА"

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

ЩОБ НОВА РАДІСТЬ СТАЛА

Від віків український нарід відзначає рокове свято Різдва Христового за старим календарним стилем в січні кожного року, а слова коляди „Нова радість стала" чи не найкраще віддзеркалюють його почування і його прагнення з цієї нагоди.

Пів століття і десять років тому радість і прагнення колядкової „Нової радости" стали дійсністю, як в цьому місяці січні, в золотоверхій столиці України Києві, Українська Центральна Рада проголосила Четвертим Універсалом: „Народе України! Твоєю силою, волею і словом стала на землі Українській Вільна Народна Республіка. Справдилася колишня давня мрія батьків твоїх..."

Це була справді „Нова радість" в останній стрічці співається: „Просим Тебе Царю, просим Тебе нині, верни щастя, даруй волю нашій славній Україні!"

Добре подумаймо про це з нагоди й цьогорічних свят Різдва Христового за старим календарним стилем. Подумаймо в першу чергу про тих наших Одержимих, що за „Нову радість" для свого народу караються по окупантських тюрмах, „психушках", концтаборах та на засланнях.

Подумаймо про тих наших рідних братів і сестер, для яких різдвяною „Новою радістю" є бодай можливість прослухати передавану із Заходу різдвяну українську Святу Літургію та почути для них побажання від щасливіших тих їхніх братів і сестер, що на волі.

Подумаймо про це всі, без уваги на те, хто за яким календарем відзначає це рокове Свято, і подумаймо та скажімо собі в нашій душі, чи ми справді використовуємо всі можливості і нагоди та чи справді робимо все можливе, щоб приспішити день цієї „Нової радости" для нашого знедоленого довгою неволею, але нескореного народу. Вже бо саме бажання та тверда постанова повніше і видатніше причинитись до того, щоб нарешті і для нашого народу „Нова радість стала", збільшить і ушляхетнить нашу власну радість, що її приносить нам рокове свято Різдва Христового.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ — СЛАВІТЬ ЙОГО!

Дилема Вашінґтону

Нещодавно американські газети повідомили, що в нутрі уряду ЗСА існують поважні розбіжності щодо питання продажу „оборонної технології" комуністичному Китаєві, бо деякі дорадники Білого Дому, як також працівники Державного департаменту, Департаменту оборони і Центральної Розвідчої Аґенції (Сі-Ай-Ей) твердять, що Америка не може продавати Китаєві такої машинерії, як комп'ютори, радари і т. п. бо вони можуть бути використані не тільки для мирних, але також і для воєнних цілей. Натомість інші працівники тих же департаментів і агенцій настоюють, що ЗСА таки повинні продавати цю машинерію Пекінові.

Противники продажу „оборонної технології" червоному Китаєві твердять, що такий продаж потягнув би за собою дуже неґативні наслідки, бо тоді Совєтський Союз, теперішній запеклий ворог комуністичного Китаю, правдоподібно почав би займати ще більш негнучке становище у зв'язках з ЗСА, зокрема відносно нового договору в справі обмеження стратегічної атомової зброї, а також дійшло б до загального погіршення у відносинах між Москвою і Вашінгтоном. Крім того, такий продаж комп'юторів, радарів і т.д. спричинився б до загострення ворожнечі між СССР і Китаєм, а це — твердять противники продажу — створило б поважну загрозу для світового миру.

Ці твердження і висновки — цікаві, бо порушують дуже актуальну справу, а саме, політику трикутника: Москва — Вашінгтон — Пекін. Проте, не менш цікавими є твердження прихильників продажу американської „оборонної технології" Китаєві, а саме, що цей продаж, як і загальне поліпшення відносин між Вашінґтоном і Пекіном можуть мати корисні для ЗСА наслідки, бо можуть скріпити позицію Америки під час будь-яких переговорів зі Совєтським Союзом і також — твердять вони — військово сильніший Китай може зменшити небезпеку для світового миру з боку Совєтського Союзу.

Отже, обидві сторони, тобто ті члени уряду, які перестерігають перед продажем „оборонної технології" червоному Китаєві, і ті, які вважають, що такий продаж вийшов би на користь ЗСА та світового миру, мають частинну рацію і в теперішній ситуації важко сказати котрий з цих висновків правильніший.

Цю дилему комплікує ще одна справа: можна вбачати логіку в твердженні тих політичних аналітиків, які вважають, що Америці корисно підтримувати Китай, бо Пекін тепер є найбільшим ворогом Москви, але в теперішній ситуації він не міг би стати такою загрозою для ЗСА і світового миру, як Совєтський Союз.

Ale Китайська Народна Республіка — це комуністична держава, ідеологія якої цілком протилежна до демократичних засад Америки та інших держав вільного світу, і можна з певністю твердити, що Пекін — якщо тепер не потребував би допомоги проти Москви — то і зі свого боку робив би все можливе, щоб послабити вільний світ, з остаточною метою знищити його. Комунізм по суті імперіялістичний, не зважаючи на те, чи він російський, китайський чи якоїсь іншої національности. Крім того — і це може найважливіше — немає жадної ґарантії, що комуністичні Китай і Совєтський Союз із сьогоднішніх ворогів не стануть завтра приятелями, як були в минулому. Тоді Америка і її союзники мали б до діла з двома комуністичними потугами, які діяли б спільно проти інтересів вільного світу і цілого людства, а ще до того одна з тих потуг, Китай, завдячувала б свою військову силу саме допомозі з боку ЗСА.

Питання продажу Китаєві „оборонної технології" — це дилема, яку Вашінгтонові не буде легко розв'язати.

ВАЛЕНТИН МОРОЗ: НАЦІЯ НАЙСВЯТІШЕ НА ЗЕМЛІ

Гельсінкі (УІС „Смолоскип"). — „Прокиньтесь. Протріть очі, — говорить Валентин Мороз, — Викиньте на смітник Ваші „прогресивні" схеми, розмальовані рожевою фарбою. І тоді Ви побачите живу дійсність. Тоді Ви побачите найвеличніше в світі явище, прекрасне і грізне у своїй величі — марш націй через історію. Його могутні ритми перекривають усе. Від його тяжкої ходи здригаються гори і падають єрихонські мури, зложені з брехні. ...Нема повноцінного відчуття життя без смерти. Нема справжніх цінностей без можливости їх втратити.

Нація — це скеля, яку Атлант мусить вічно тримати на плечах. Це і є Мета: нести на своїх плечах щось велике, єдине, неповторне, святе. Чути відповідальність за те, щоб воно не впало. Це може бути тільки нація — священний посуд, у який віками складали найдорожче. Можна скинути цей тягар з плечей, полегшити собі біографію — але тоді життя стане порожнім, втратить сенс.

Страшно вмирати, іти в небуття,
страшно у вічі заглянути смерті,
а найстрашніше, мабуть, тоді,
як нема за що вмерти.

Нема ніякої історичної „неизбежности", яка б прирікала націю на зникнення. Але й нема ніяких проґресів, які б автоматично ґарантували нації право на існування. Нація може жити тільки тоді, коли є люди, готові за неї вмерти...

Тільки віра в необхідність, богообраність, у незамінність своєї нації дає людині справжнє наповнення, дає Мету. Коли ж ця віра замінюється „общедемократическими" балачками про „вред национальной ограничености" — тоді людина стає просто споживачем картоплі на душу населення, хоч і з великою ерудицією.

У приспаних націй іде невпинна боротьба між Мойсеєм і Датаном, між Авелем і Каїном, між Янкою Купалою і Євдокією Лось. Перші — будять, другі — присипляють. Перші говорять братам про ганьбу — другі заглушують цей голос барабанами пустослів'я. Перші ведуть — другі баластом давлять на плечі і втискують у багно, лягають на шлях колодою, через яку треба переступити..."

Повища цитата взята з твору Валентина Мороза „МОЙСЕЙ І ДАТАН", повний текст якого щойно тепер дістався на Захід і буде опублікований окремим виданням у В-ві „Смолоскип" ім. В. Симоненка.

„Мойсей і Датан" — це одинокий твір В. Мороза (поруч з іншими), за який засудили його в листопаді 1970 р. на 14 років ув'язнення і заслання і з якого були дісталися на Захід лише короткі уривки. Щойно тепер, після великих зусиль, переборовши ряд небезпек, повний текст цього есею В. Мороза дістався з України, де він був поширений в українському самвидаві. З України висловлюють побажання, щоби твір цей видати також в чужих мовах — зокрема в білоруській і російській і поширити його серед членства тих українських груп закордоном, які легковажно, а то й зневажливо ставляться до національних проблем сучасної України, даючи першенство універсальному перед національним. В жадному іншому творі не обговорюється з такою пристрастю і об'єктивністю питання українсько-російських і білорусько-російських проблем і співвідносин, національної безликости зрусифікованих українців і білорусів — як в цьому творі Валентина Мороза.

„Мойсей і Датан" — це відповідь В. Мороза білоруській поетесі Євдокії Лось з приводу її статті „Бессильная ярость ослепляет. Ответ радиовралям из Мюнхена".

Дальше подаємо деякі уривки з цього есею В. Мороза, який перебуває тепер у Мордовських концтаборах:

„...Бог для того й створив Землю круглою, щоб кожний міг вважати свою країну центром плянети, щоб кожний стояв на найвищій вершині, відчув себе велетнем, богорівним. Тільки так виростають повноцінні люди і нації. Хто дивиться на сусіда знизу вгору, у того обов'язково виробляється філософія вторинности („вторая Москва"), другосортности, додатковости („почти что" Москва)...

Цінності — це коли людина має щось незамінне, щось таке, чого втратити не можна. Втрата чого означає непоправну катастрофу. Коли ж луги і сніги стають взаємозамінними — це означає, що цінності зникли.

Не тільки нація, але й взагалі всяка предметність можлива завдяки окремішности. Предмет — це те, що чітко вирізняється з навколишнього середовища. Втративши окремішність, предмет перестає бути предметом. І коли білорус каже, що у нього спільні з росіянином „луга" і „снега", це означає, що в нього розмите почуття білоруської окремішности — головного фактору, завдяки якому живе нація.

...Двоє шахтарів з Донбасу написали до ЦК КПУ листа такого змісту: у нас, в Донбасі, нібито Україна — офіційно, формально. А фактично — все зрусифіковане. В результаті донбаські українці перебувають в неприродному, двоїстому стані. Шахтарі радять „двинуть украинскую нацию или в ту, или в другую сторону". Звідки знати молодим мускулястим наваловідбійникам, які звикли у своїх штольнях рубати прямо, що русифікатори найбільше бояться отого „двинуть". Бо коли „двинуть" (байдуже, в який бік) — наробиш гуркоту. І тоді приспана національна свідомість пробудиться. Коли люди помітили національну проблему і зацікавилися нею, тоді все пропало. Результат буває в таких випадках один: пробудження національної свідомости. Тоді кінець всякій русифікації.

...Я розмовляв з батьком українського емігранта, який живе в Австралії. Дружина його (емігранта) — австралійка. Батько мав із сином телефонну розмову. І от з далекої Австралії не тільки син, але й онуки, і навіть невістка — австралійка (!) промовляли до батька українською мовою! Українець, закинутий на другий кінець світу, не тільки не забув рідної мови, але й передав її дружині — австралійці! Десь в Уругваї чи в Штатах є такі самі емігранти-білоруси... Вони зберігли рідну мову за морями — Ви (Євгенія Лось) на своїй землі вживаєте її тільки для газети, як декорацію. Вони зберегли національний патріотизм на далекій чужині — Ви відреклись від нього на рідній землі...

Асимілятори всіх часів і народів завжди намагалися нав'язати народам-жертвам свиняччо - матеріялістичну філософію. І навіть ішли на великі матеріяльні поступки. Коли йшлося про асиміляцію, матеріяльного не шкодували. Дивіться, як римлянин Таціт розкладав покорених ґаллів свинячим матеріялізмом: „Ви поділяєте з нами участь імперії. Це нерідко — Ви, котрі командуєте нашими леґіонами, ви, котрі урядуєте нашими провінціями, між вами і нами нема жадної віддалі, жадної перегородки". Римські завойовники не шкодували ні грошей, ні посад — аби тільки підвести ґалла до думки: „А для чого мені Ґаллія?" Я не знаю, для чого Ґаллія. Я не знаю, для чого існує на світі Білорусія. Але я твердо знаю: Білорус, який каже: „А зачем мне Белоруссия?" — це вже духовно мертва людина. „Для чого Білорусія?" — на такі питання відповіді нема. Коли йдеться про святощі — тоді логіка ні при чому. Для чого рідна мати? На світі мільярд матерів. Що зміниться, коли буде на одну менше? Повноцінній людині ніколи не прийде до голови така філософія. Повноцінна людина вб'є на місці кожного, хто посягне на її матір... Нація — найсвятіше. Нація — це синтез усього духовного, чим володіє людина. Християнин Шевченко ставив націю вище Бога, фізичного, думаючого Бога. Справжній, живий Бог — це і є нація.

...Слухайте: „Мы любим Украину, любим как часть нашего отечества, как живую и дорогую часть нашего народа, как часть нас самих, и потому-то нам так ненавистна всякая попитка внести чувство моего и твоего в отношении Украины к России... Мы весьма далеки от того, чтобы осуждать тех украинцев, которые пристрасни к своей родине. Местный патриотизм есть весьма почтенное чувство, но оно не должно исключат патриотизма более широкого; интересы родины не следует противопоставлять интересам отечества". Це слова єдинонеділимця шовініста Каткова...

Катков, як бачите, теж любить Україну. Страшна це любов... Це обійми спрута. Краще вже родезійський расизм... Чорним родезійцям не загрожує асиміляція — білі з ними асимілюватись не хочуть. Не люблять їх. Як я хочу, щоб Катков і його нащадки ненавиділи нас українців!"

Леся Лисак-Тивонюк

РІЗДВО СВЯТЕ

Подякуймо за українським звичаєм Господеві, що дозволив нам дочекати Різдва Христового. Подякуймо, бо багато близьких і дорогих, які бажали ще трохи намилуватися білим світом, уже між нами немає. Віримо у другий кращий світ, в якому немає ні болізни, ні печалі, віримо у безсмертне життя душі, та вже така людська природа, що „живий живе гадає", і кожному життя миле...

Подякуймо за скарб нашого народу — наш рідний, прекрасний обряд. Будемо горді, що в українській духовій культурі Різдво Христове не стало зматеріялізованим комерційним сезоном, коли пишеться нераз замість „Christmas" безособово, бездушно „Xmas". Вже й навіть тямущі люди, які послуговуються згаданою мовою, закликають: „Приверніть Христа у Його Різдво!" Нам цього не треба пригадувати. Ми ж вітаємо одні одних словами „Христос народився", чи по-давнішому „Христос Рождається!" Інші народи бажають близьким і знайомим Веселих Свят. Ми теж бажаємо, та наш Різдвяний привіт звучить глибше, змістовніше, достойніше. Від нього віє особливим теплом.

Ті, що мають родини, подякують за цю благодать. Бо Різдво це родинне свято. Щоб постав різдвяний настрій, колись на Рідній Землі не треба було маси дарунків. Тут є дещо інакше. Ясно, що обдарувати когось зі щирого серця й наміром принести йому радість-чудовий жест. Зокрема, коли наш дарунок є насправді потрібний. Та давати дарунки тільки „для годиться", хіба не варто.

У Батьківщині, вдома, не відбувалися на Свят-Вечір гучні „парті", під час яких напитки „для розвеселення" мішалися з галасом плитких, буцімто жартівливих розмов. Зате святочна радість пливла звуками коляд, гармоніймо сплітаючись із тишею Святої Ночі.

Може, коли втратиться під ногами рідний грунт, коли ми відділені одні від одних просторами, коли старших гнобить туга за проминулими Святами молодости, а молодші не бачили ніколи Різдва на Рідній Землі, може важко відтворити колишній настрій. Все ж таки українці, тут на поселенні, і там, гноблені совєтами, по змозі достойно вшанують народження Божого Сина.

Подекуди практикується гарний звичай запросити до Святої Вечері знайому самотню людину. Щоб бодай раз у рік погріла душу при домашньому вогнищі. Правда, деякі самотні вже так поринули у свій сумний світ, що, подякувавши за запрошення, не скористають з нього. Не треба їм дивуватися. Може не хочуть волікти своїх печалей туди, де панує радість?

Та трапляються випадки, коли навіть в основному добрі люди забувають за власними справами про когось опущеного. Я знала одну самотню людину, винятково погідну й бадьору, незвичайно добросердечну, привітну. Ця людина не була б внесла смутку у нічию хату. Знала її чисельна громада, де вона працювала всюди, де потрібно було рук до праці. Та на Свят Вечір якось ніхто про неї не подумав... Зате перед Святами давали їй в руки збіркову листу, кажучи: „Ти й так не справляєш Свят, добери собі ще кількох самітняків й йдіть з колядою на добру ціль".

І коляда, і збірка на добру ціль — шляхетні справи. Людина, для якої не знайшлося місця при святочному столі, була рада й з того... Та на мою думку, сумна це була радість. Бо коли нарешті по довгих роках осамітнення ця людина знайшла родину, що стала їй рідною, засідаючи до Святої Вечері, промовила: „Останній раз я святкував як годиться ще хлопцем, в хаті батьків"... Звучала нотка великого зворушення в голосі.

Відкриймо на Святе Різдво серця! У них ще багато доброго, хоч і присипаного попелом недомагань наших часів: байдужістю, нервозним поспіхом, самолюбством. Ці слабощі — це не дух українського Різдва! Відкриймо серця, бо без того станемо хіба схожими на автомати, які самі не є щасливими й другим не можуть дати ані дрібки щастя.

Різдво — свято миру, доброї волі, зрозуміння, вибачливости, надії. Хотілося б ще додати „свято радости", та може це почування не усім доступне.

Тож з надією вітаю усіх: — тих, що для них доля ласкавіша, і тих, що терплять, найкращим привітом, який знаю: „Христос Рождається!" І вчуватимуться у Різдвяну Ніч українські голоси і з рідного дому, і з цілого світу, де живуть українці, ніжне і заразом могутнє: „Славімо Його!"

З НАШИХ БУДНІВ

„КОЛЯДНИК"

Годі заперечити фактові, що в останні роки слава українського імени широко пролунала в цій країні, від океану, так сказати б, до океану, чи то дякуючи маніфестаційним акціям в обороні поневолених братів наших, чи завдяки нашій участі в різних міжнародних фестивалях пісні, танцю та інших мистецтв. Навіть в далекій Каліфорнії, над Пацифіком, наші люди проявляють невгомонну активність, хоч їх там обмаль, а попадаються громади, де українців можна порахувати на пальцях двох рук.

Ось з такої, більш-менш, місцевини написали мені про пригоду, що трапилась там одному нашому активістові і то напередодні свят Різдва Христового (нового стилю). Єсть там у цій місцевині невеличка група українських студентів і студенток, які на швидку руку змонтували хор та вивчили декілька колядок і щедрівок, щоб під Різдво відвідати з колядою замешкалих в цій околиці земляків наших та призбирати трохи фондів для Гарвардського осередку українських студій.

Мотором і душею цілої групи був студент, що не тільки гарно співав, але й знаменито танцював народні танки і мабуть з цього приводу тут його називали „молодим Авраменком". До його обов'язків належало, між іншим, після проби хору відтранспортувати додому тих студенток, що не посідали власних засобів транспорту.

І, ось, після останньої вже співанки, коли він у гарному настрою та з співом колядок, підвозив додому двох колежанок, либонь злий дух підмовив його трохи міцніше потиснути на газ, що мало прикрі й небажані наслідки... Розспіване товариство попало в руки поліції, а водій автомобіля мусів піддатися важкій пробі: його відвели на бічну доріжку і веліли пройти рівно, як стріла, по білій лінії двадцять ярдів, — мовляв, чи він, бува, не випивший...

І тут раптом заговорила в нашому активістові козацька кров!

— Що?! — скрикнув завзято, скидаючи з себе маринарку, — ви хочете, щоб я пройшов пішки по цій дурній лінії двадцять ярдів?... Ось я вам зараз покажу, як ходять козаки!

І пустився щупачком, з фантастичним присюдами, з одного кінця лінії на другий, там хвацько обернувся, підскочив дзиґою угору і давай назад вибивати тропаки! Поліцаї з дива тільки очі повитріщали...

— Merry Christmas! — гукнули в унісон, помахали руками та й поїхали.

Ікер

Володимир Барагура

З ВЕРТЕПОМ І ЗВІЗДОЮ

(Зі збірки „Калиновий міст")

II

Врешті я влетів у кімнату й зверещав: „Є!!!" Але мама погрозила мені варехою: — Тобі, мабуть, привиділося! На дворі щойно присмерк, та й вечеря ще не готова!

Вже добре стемніло, як ми засіли до свят-вечірнього столу, накритого сніжно-білою скатертю. У чотирьох рогах було покладене пахуче сінце і по зубцеві часнику, щоб зберегти здоров'я і прогнати нечисті сили. Посередині стола горіла товста воскова свіча, пишався калач, у куті кімнати стояв „дідух" — сніп пшениці, закосичений маками, а за перевеслом застромлена дерев'яна ложка. „Дідух" — ознака врожаю, достатку, обильности й добробуту. Одне місце за столом залишалося вільне — для душ покійників з родини, які вітають у свят-вечір у нашій хаті. Підлога була вкрита соломою, в якій батько порозсипав горіхи й цукерки, щоб ми, діти, могли після вечері „квокати", тобто порпатися в соломі й визбирувати лакітки. Бо хоч ми були „міщухи", то батьки зберігали по змозі традиційні різдвяні звичаї.

Батько провів молитву й поділився з нами просфорою, бажаючи всім нам здоров'я, щастя й багато років життя. Дітям побажав успіху в науці, а мені окремо менше... пустувати. Тоді почалося споживання дванадцяти страв на пам'ятку дванадцяти апостолів — борщ, риба, приготована на всякі способи, різного роду вареники, голубці, узвар, кутя, грибна підлива. Я випрошував додаткове „вушко" до борщу. Потім батько засвічував ялинку й „фаєрверки", а ми колядували.

Я завжди бажав побачити, як на Свят-вечір господарі ділилися просфорою з худібкою. Але ми хозяйства не мали й треба б було бігти до товаришів на передмістя, а на Свят-вечір не було як. Люди казали, що в різдвяну ніч травини розмовляють людською мовою. Але їх розмову могла почути тільки достойна цього людина. Ледве, чи збиточний гімназійний учень заслугував на такий привілей...

Згодом я почав непокоїтися й вертітися, бо наближалася пора йти з вертепом і звіздою. Товариші чекали в умовленому місці. Мама зауважила, що я кручуся, глянула значуще на батька, який кивнув потакуюче головою і сказала: — Можеш уже йти, але уважай, не простудися і не вештайся до пізньої ночі!

* * *

Цього року погода на Свят-вечір була чудова. Попереднього дня випав сніг і грубою верствою покрив дахи, вулиці, хідники, паркани, дерева, кущі, поля й левади. На Свят-вечір небо стало погідне, зоряне, срібний місяць світив ясно, аж очі боліли. Паморозь, іній, бурульки іскрилися веселковими кольорами, білий із голубо-фіолетним відтінко сніг скрипів, аж пищав під ногами, де-не-де, мов дзеркало, виблискував лід. Місто потопало в огнях, бо крім вуличних ліхтарів, всюди по домах ярко горіли лямпи й грайливо миготіли світельця ялинок.

Я вилетів стрілою з хати і прибіг на умовлене місце. Ми зараз зібралися й чимдуж рушили в дорогу, щоб першими заколядувати заможному господареві й ремісникові-мебляреві Дмитрові Щирбі, який любив „вертепників", радо й тепло їх вітав, щиро вгощав і щедро обдаровував. Але найбільше діставали ті, хто перший відвідав його хату.

Наш поспіх був даремний. З іншої вулиці надійшов другий гурт „геродів", щоб нас випередити. Северко з нашої групи, велетень і силач 5-ої „А" кляси, виступив наперед, щоб налякати інтрузів, але поміж ними був теж силач „Заїка" з 5-ої „б". Він мав таке порекло, бо заїкувався, коли професор його питав, хоч поза лекціями говорив плавко і швидко... Побачивши його, Северко знітився. Тоді ми вдалися до переговорів, намагаючися переконати суперників, що ми прибігли перші, що маємо першенство перед ними, бо ми з відділу „А". Але наші арґументи їх не переконували. Прийшло до гострого обміну думками, а далі гарячіші голови пустили в рух кулаки. Хтось добув шаблю з піхов і обтяв ангелові крило, чорт із козою зчепилися рогами в смертельному дужанні, циган з жидом качалися в снігу, Ірод булавою лупцював смерть по костомахах.

Нараз серед бойового гулу ми почули далекий спів і перед нами виринуло незвичайне явище. Великий гурт невідомих нам „вертепників" крокував у нашому напрямі. Але вони були зовсім інакші, як ми досі звикли. Попереду ступав князь у золотому вінці, вицяткованому самоцвітами, в багряному корзні, з дворучним мечем при боці і з хрестом у руці. Правдивий великий київський князь св. Володимир. Поруч нього гетьман Іван Мазепа і сотник Дмитро Вітовський, за ними княжі дружинники, козаки й Січові Стрільці. Далі народні вертепні персонажі. Звіздоноша ніс велетенську, штудерно вироблену вифлеємську зірку, а чотири дебелі ангели двигали на дрючках двоповерхий вертеп. Гурт співав незнану нам пісню на невідому мелодію: „Володимире, згадуєм твоєго володіння час, коли пора голодних літ і всіх незгод не гнітила нас"...

Побачивши нашу бучу, князь Володимир відділився швидкою ходою від свого почоту, широко розставив ноги, підніс одною рукою меч угору, другою хрест і закликав: „Схаменіться! Як смієте в тиху, святу ніч народження Спасителя заводити таку коромолу! Мир вам!"

Ми заніміли з несподіванки і здивування. Це ж голос Зердика, нашого клясного проводиря!

А Зердик продовжував: „І вам не сором колядувати на власну кишеню? Замало вам тих ласощів, що наготовила мама? Адже ж перед різдвяними феріями ви чули заклик управи Кружка „Рідної Школи" і розпорядок директора, щоб не колядувати для власної користи, бо все коляда має піти на „Рідну Школу" й нашу гімназію!"

Ми поспускали голови. Зердик мав рацію...

А Зердик дуже казав нам вишикуватися, обладнатися й пристати до його гурту. Його група виконуватиме свою сценку на історично-патріотичну тему, а ми свій традиційний вертеп.

Першою хатою, яку ми відвідали, була родина нашого добродія Щирби. Він прийняв нас з відкритими раменами й радів, мов дитина, коли Зердиків гурт відіграв нову сценку, а наші гурти 5-ої „А" й „Б" кляс виконали навперемінку вертепні сміхотворіння. Господар не

(Закінчення на ст. 7-ій)

Христос Народжується! *Славмо Його!*

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ПАРАФІЯ

ВСІХ СВЯТИХ

в НЮ ЙОРКУ, 206 Схід 11-та вулиця

Дорогих наших Парафіян, Прихожан і Приятелів

вітаємо сердечно

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
і НОВИМ 1978-им РОКОМ!

Парох: **о. Протопресвітер ІВАН ТКАЧУК**
Голова Параф. Уряду: **М. СОСНИЦЬКИЙ**
Секретарі: **ІВАН МАКАРИК**
і МИКОЛА ГРИГОРОВИЧ

Членам Гуцульського Товариства „ЧЕРЕМОШ" у Філядельфії, його Приятелям, керівникові Танцювального Ансамблю при „Черемош" п. Дмитрові Сороханюкові, Музикам, Танцюристам, їх Родинам та всьому Українському Громадянству

Радісних Свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

бажає

Управа „Черемошу"

ДМИТРО ТКАЧУК — голова
ДМИТРО ФЕДОРІЙЧУК — секретар

Веселих Свят!

Христос Рождається!

Блаженнішому Патріярхові о. Йосифові І, Високопреосвященнішому Владиці Мстиславові, Всім Ієрархам Українських Церков, Пластовим Капелянам, всьому нашому Духовенству, Начальному Пластунові, Краєвим Пластовим Організаціям і їхнім Проводам та усім Пластункам і Пластунам в цілому світі та всьому Українському Громадянству

бажають

Веселих Свят
РОЖДЕСТВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

ГОЛОВНА ПЛАСТОВА РАДА
ГОЛОВНА ПЛАСТОВА БУЛАВА

Веселих Свят Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року 1977

бажає всім своїм Приятелям

Українська Музична Фундація

Всім Гуцулам на чужині і там на Рідній Верховині та всьому Українському Многострадальному Народові

Радісних Свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

бажає

Головна Управа
(УСОГ) Українського Світового
Об'єднання Гуцулів

ТОВАРИСЬКИЙ КЛЮБ „РОЗВАГА"
Українського Села в Ґлен Спей

Щиро вітає Всіх Членів і Гостей старим традиційним привітом

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Бажає всім ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

ЗА УПРАВУ:

ПЕТРО САЛЯК — голова
ЄВГЕНІЯ БОДНАР — кореспоо. секретарка

Зі Святами
Різдва Христового
і Нового Року

найкращі побажання багато радости, сонця й успіхів своїм Членам, Приятелям, Симпатикам та Дружнім Клюбам

складає

Управа Карпатського Лещетарського Клюбу

З Різдвом Христовим і Новим Роком 1978

Старшина Крайового Союзу
ЦЕРКОВНИХ БРАТСТВ і СЕСТРИЦТВ
в АМЕРИЦІ

щиросердечно вітає

Блаженнішого Патріярха ЙОСИФА, Собор Єпископів, Всечесне Духовенство і Мирян, зокрема Членство церковних Братств і Сестрицтв.

Христос Рождається! *Славіте Його!*

Василь Маркусь — голова
Мирон Панчук — писар

Український Літературно-Мистецький Клюб в Ню Йорку

щиро вітає

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
і НОВИМ РОКОМ

всіх Членів Клюбу, Учасників та Гостей п'ятницевих вечорів і Прихильників.

Інж. Тарас Грицай — голова
Ред. Михайло Кучер — секретар

КРАЙОВЕ ТОВАРИСТВО
ЗА ПАТРІЯРХАЛЬНИЙ УСТРІЙ УКЦЕРКВИ в ЗСА

З РОКОВИМИ ПРАЗНИКАМИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО, НОВОГО РОКУ та БОГОЯВЛЕННЯ

вітаємо

Їх Святість ПАТРІЯРХА ЙОСИФА І з ім'янинами, всіх наших Владик, Священиків, Монаші Чини, Українське Патріярхальне Світове Об'єднання, Відділи Т-ва за Патріярхальний Устрій УКЦеркви та все Мирянство на рідних землях і в діяспорі — традиційним —

Христос Раждається!

Крайова Управа

БУДІВЕЛЬНИЙ КОМІТЕТ
Української Православної Церкви

св. ап. Петра і Павла в Ґлен Спей, Н. Й.

сердечно вітає

Митрополита Мстислава, Єпископів та Духовенство всіх Українських Церков, Будівничих громадсько-політичного та господарчого життя нашої еміграції, Творців української культури в усіх ділянках її, і все Українське Громадянство, зокрема і особливо — Жертводавців нашої новозбудованої Церкви, —

з НОВИМ РОКОМ і ПРЕСВІТЛИМ СВЯТОМ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО

бажає всім Божого Благословення, щастя, здоров'я і повного успіху в справах життя.

В. САЛЕНКО, голова *В. БАРКА, секретар*

Христос Раждається! **Славіте Його!**

Школа Кобзарського Мистецтва
в Ню Йорку ім. Костя Місевича
з її Відділами

пересилає

РІЗДВЯНІ і НОВОРІЧНІ
СЕРДЕЧНІ ПОБАЖАННЯ

усім Бандуристам та їх Родичам, Добродіям кобзарського мистецтва і всьому Українському Народові!

Управа Школи

ФУНДАЦІЯ ім. І. П. БАГРЯНОГО

сердечно вітає своїх Жертводавців і Прихильників
із НОВИМ РОКОМ і РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ

та запрошує всіх на II цьогорічну БЕНКЕТ-ЗАБАВУ,
деталі про яку незабаром будуть оголошені.

ЦЕНТРАЛЯ УКРАЇНСЬКИХ КООПЕРАТИВ АМЕРИКИ (ЦУКА)

вітає

з РАДІСНИМИ СВЯТАМИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і з НОВИМ РОКОМ

Високопреосвященних Ієрархів та Всечесне Духовенство Українських Церков, Управи всіх наших церковних, культурних, наукових, молодечих, комбатантських, харитативних та політичних Організацій, а зокрема Членство всіх наших Кооперативів в Америці, Канаді і в діяспорі, та все наше Громадянство.
БАЖАЄМО ВСІМ ЩАСТЯ, ЗДОРОВ'Я ТА УСПІХІВ У ПРАЦІ ДЛЯ ДОБРА НАШОЇ СПІЛЬНОТИ І ВСЬОГО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.

Христос Народжується — Славім Його!

За Раду ЦУКА: **О. Плешкевич,** *Голова*

За Екзекутиву ЦУКА: **Дм. Григорчук,** *Голова*

УПРАВИ УКРАЇНСЬКИХ КООПЕРАТИВ в ЗСА

Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ"
в ЧІКАҐО, ІЛЛ.
Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ"
в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.
Українська Православна Кредитова Кооператива
в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.
Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ"
в ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ.
Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ"
в НЮАРКУ, Н. ДЖ.
Українська Федеральна Кредитова Кооператива
в РОЧЕСТЕР, Н. Й.
Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ"
в ТРЕНТОНІ, Н. ДЖ.
Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ"
в ДЕТРОЙТІ, МІШ.
Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ"
в ПАРМІ, ОГАЙО
Українська Федеральна Кредитова Кооператива СВ. АНДРІЯ
в С. БАВНД БРУКУ, Н. ДЖ.
Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ"
в ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ.

Українська Федеральна Кредитова Кооператива
в ГАРТФОРДІ, КОНН.
Українська Кредитова Кооператива „ОСНОВА"
в КЛІВЛЕНДІ, ОГАЙО
Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ"
в БАЛТІМОРІ, МД.
Українська Федеральна Кредитова Кооператива СУМА
в ЙОНКЕРСІ, Н. Й.
Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ"
в ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, ПА.
Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ"
в ЧЕСТЕРІ, ПА.
Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ"
в СИРАКЮЗАХ, Н. Й.
Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ"
в ПАССЕЙКУ, Н. ДЖ.
Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ"
в ПІТСБУРҐУ, ПА.
Українська Кредитова Кооператива
в МІННЕАПОЛІС, МІНН.
Українська Кредитова Кооператива „БУДУЧНІСТЬ'
в ДЕТРОЙТІ, МІШ.
Українська Кредитова Кооператива
в МІЛВОКІ, ВИС.

Українська Федеральна Кредитова Кооператива
в БОФАЛО, Н. Й.
Українська Кредитова Кооператива
в ЛОРЕЙНІ, ОГАЙО
Українська Братська Кредитова Кооператива
в СКРЕНТОНІ, ПА.
Українсько-Американська Кредитова Кооператива
в МАЯМІ, ФЛА.
Українська Братська Федеральна Кредитова Кооператива
в БОСТОНІ, МАСС.
Українська Американська Кредитова Кооператива Арізони
в ФІНІКС, АРІЗ.
Українська Кредитова Кооператива „ТРИЗУБ"
в КАНТОНІ, ОГАЙО
Українська Харчева Кооператива „САМОДОПОМОГА"
в ЧІКАҐО, ІЛЛ.
Українська Видавнича Кооператива „ЧЕРВОНА КАЛИНА"
в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.
Українська Кооператива Народного Мистецтва „БАЗАР"
у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, ПА.
Українська Кооперативна Асекураційна Агенція
в ЧІКАҐО, ІЛЛ.

З Різдвом Христовим
і Новим Роком

щиро вітаємо
Колег-Учителів,
Учнів, Їхніх Батьків
та всіх Приятелів

Українського Музичного Інституту.

Христос Родився! Славіте Його!

Президія УМІ

Українська Вільна Академія Наук у США

щиро вітає

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
і
НОВИМ 1978 РОКОМ

Ієрархів Українських Церков, Голів Християнських Об'єднань, Українські Наукові Установи, Українські Організації, Членів Академії і Членів її Фундації, Прихильників Української Вільної Науки і все Українське Громадянство.

Управа Академії сердечно дякує всім Жертводавцям, що склали внески і пожертви в 1977 р. і цим дали змогу Академії розвивати наукову та видавничу роботу. Управа сподівається, що Українські Організації і Українське Громадянство і далі підтримуватимуть Академію.

Управа УВАН у США

Веселих Свят Різдва
і
Щасливого Нового Року

бажаю

Високопреосвященній Ієрархії Української Католицької Помісної Церкви, Священикам і всім Отцям Духовним, Членам Т-ва св. Андрея, всім Приятелям, Парафіянам церкви св. ап. Петра і Павла в Коговс, Н. Й. і всім Добродіям.

о. митрат Володимир Андрушків

З РОЖДЕСТВОМ ХРИСТОВИМ
І НОВИМ РОКОМ

якнайкращі побажання Ієрархам і Духовенству Українських Церков, Нагальному Пластунові, Головній Пластовій Раді і Булаві, Крайовій Пластовій Раді і Старшині, Членам Пласт-прияту, Дирекції Пластової Фундації, Батькам Пластової Молоді, всім Пластунам і Пластункам та всьому Українському Громадянству

— висловлює —

Станична Пластова Старшина в Ню Йорку
Управа Гуртка Пластприяту в Ню Йорку

Голова Пластприяту Ірена Цегельська — Голова Станиці Ірена Куровицька

Крайова Управа СУМА

З НАГОДИ СВЯТ
Різдва Христового і Нового Року

вітає

Ієрархів Українських Церков, наше Духовенство, всі Суспільно-громадські і Молодечі Організації, Управи Осередків та все Членство СУМА

РІЗДВЯНИМ ПРИВІТОМ

Христос Раждається!

ЗА КРАЙОВУ УПРАВУ:

Мирослав Шмігель, голова — Марія Барна, секретар

ХРИСТОС! РОЖДАЄТЬСЯ!

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ

— вітаємо —

Родину — Приятелів — Знайомих
по обидвох боках Океану

Ярослава, Зенон і Христя та мама Евстахія
СНИЛИКИ

НАЙКРАЩІ ПОВАЖАННЯ ЗІ СВЯТАМИ і
ВАГАТО ЩАСТЯ в НОВОМУ РОЦІ

— пересилає —

ЮЛІЯН РЕВАЙ

Христос Рождається!

УСІМ, РОДИНІ, ДРУЗЯМ, ЗНАЙОМИМ, ВРАТАМ ПРАВОСЛАВНИМ, ЯКІ ЩИРОЮ, НЕЗРАДЛИВОЮ ДУШЕЮ ВШАНОВУЮТЬ НОВОНАРОДЖЕНЕ БОЖЕ ДИТЯТКО ЗГІДНО З УКРАЇНСЬКИМИ ПРЕДКОВІЧНИМИ ЗВИЧАЯМИ СЕРДЕЧНО ВІТАЮТЬ

д-р Александра і д-р Іван Яроші з Родиною

РАДІСНИХ СВЯТ
Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року
Рідним, Приятелям, Пацієнтам і Знайомим

щиро бажають

д-р Любомир і Оксана Кузьмаки
з донечкою РОКСОЛЯНКОЮ

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Мешканцям Оселі „Золота Осінь" у Кергонксоні, Їхнім Родинам, Членам Управи Оселі

Веселих Свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

Д-р БОГДАН і МАРІЯ БАБІЙ

ЕКЗЕКУТИВА і ДИРЕКЦІЙНА РАДА
Злученого Українського Американського Допомогового Комітету

— *вітає* —

ІЗ СВЯТОМ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
УКРАЇНЦІВ, РОЗКИНЕНИХ ПО ВСІЙ ЗЕМЛІ,
і бажає Їм
ІЗ НОВИМ РОКОМ

здоров'я, витривалости і віри, щоб спільною працею і взаємною допомогою, з глибокими ідеалами християнської і національної моралі, діждатись світлого майбутнього нашого Народу.

КОНФЕРЕНЦІЯ ГУЦУЛЬСЬКИХ ТОВАРИСТВ АМЕРИКИ й КАНАДИ

з нагоди

СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
НОВОГО РОКУ

щиро вітає

Управи Гуцульських Товариств, все Членство та Прихильників.

Пересилаємо привіт Голові Радакційної Колегії Історії ГУЦУЛЬЩИНИ і журналу „ГУЦУЛІЯ" д-рові Василеві Стефуракові, редакторові мгр Миколі Домашевському.

Шлемо дружній привіт поневоленому, але незламному в боротьбі Українському Народові й всім Українцям у вільному світі

За Управу Конференції Гуцульських Товариств:

ІВАН АНДРУСЯК, голова — СТЕПАН БАКАЙ, м.-голова

Українська Православна Федеральна Кредитівка в Ню Йорку

вітає

всіх своїх Членів, Симпатиків, та всю Українську Громаду

зі Світлим Святом
Різдва Христового і Новим Роком

та бажає Їм

МИРУ, РАДОСТИ, ЩАСТЯ і ЗДОРОВ'Я.

ДИРЕКЦІЯ КРЕДИТІВКИ

304 East 9th Street — New York, N.Y.

Тел.: 533-2980

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Веселих Свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Родині на Батьківщині, Приятелям та Знайомим бажають

Д-р БОГДАН і МАРІЯ БАБІЙ

Замість святочних карток пересилаємо 100.00 дол. на церкву св. Тройці в Кергонксоні.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Родині, Приятелям, Побратимам по Зброї, Знайомим та всьому Українському Громадянству

пересилають

Д-р ВОЛОДИМИР і ЯРОСЛАВА ҐАЛАН з Родиною

Родину, Приятелів і Знайомих
вітаємо
З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
бажаємо всього добра в 1978 році.

Д-р БОГДАН і ОЛЬГА ФАРАОНІВ

Трентон, Н. Дж.

Рідним, Приятелям і Знайомим

Веселих Свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

МАРІЯ і Д-р МИХАЙЛО ЛОГАЗИ

215 Ludden Rd., Syracuse, N.Y. 13219

З РОЖДЕСТВОМ ХРИСТОВИМ
і
НОВИМ РОКОМ

Рідні, Приятелям і Знайомим здоров'я, щастя та всього добра

бажає

Д-р ГАЛИНА НОСКОВСЬКА-ГІРНЯК

Веселих Свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО (1978) РОКУ!

Рідні, Друзям і Знайомим
щиро бажають

Д-р ЯКІВ та ЛЕСЯ ШУМЕЛДИ

Сан Франсіско, Каліф.

Веселих Свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

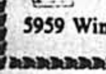
Рідні, Приятелям і Знайомим

бажає

Д-р ЛЮБОМИР ВОРОХ

Радісних Свят Різдва Христового
Щасливого Нового Року!

бажають

д-р Богдан, Леся, Аріядна, Андрій і Діяна Нички

5959 Winkler Rd., Apt 115, Fort Myers, Fla. 33901

Читачам книжки „ДУМКИ і ТІЛО",
Приятелям і Знайомим
бажаю

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
(за старим стилем)

Д-р В. ПАСІКА з Дружиною

Веселих Свят
та
Щасливого Нового Року!

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, ЗНАЙОМИМ
та
ШАНОВНИМ ПАЦІЄНТАМ

— *бажає* —

д-р Юліян Гной з Родиною

З Різдвом Христовим найщиріші побажання

Веселих Свят
та Щасливого Нового Року

РІДНІ і ЗНАЙОМИМ

пересилають

д-р Остап і Зеня Баран з Родиною

Ню Йорк, Н.Й.

Веселих Свят Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року!

РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

— бажає —

д-р Василь Трухлий з Дружиною

Чикаго, Ілл.

НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ З НАГОДИ

Свят Різдва Христового
і
Нового Року

Родині, Приятелям і Знайомим
пересилає

д-р Мирослав Бих з Родиною

Веселих Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року

Рідні і Знайомим

бажає

д-р Олекса Лятишевський з Родиною

Христос Рождається!

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ та ЗНАЙОМИМ
щирі побажання

Веселих Свят
та Щасливого Нового Року!

— *пересилає* —

д-р Юрій Трухлий з Дружиною

Ню Йорк, Н. Й.

З Різдвом Христовим
та Новим Роком

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

пересилають

д-р Климентій та Ольга Стефанія Рогозинські
д-р Юрій Срібний

Д-р Марія Ярославська
інж. Юрій Огінко

Щиро вітають всіх Друзів та Знайомих

з Різдвом Христовим
та Новим Роком

(212) 662-5181 — (516) 281-3...

Веселих Свят
і
Щасливого Нового Року!

Рідні, Приятелям, Клієнтам
бажають

власники „КРИМУ" і „ТАМАРИ"
Вайлдвуд, Н. Дж.

Д-р Ярослав і Стефанія Бернадини

5020 Old York Rd., Philadelphia, Pa. 19141

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Родині, Друзям і Приятелям
по обох боках океану
бажають
Ліда і Ігор Длябоги зі сином Адріяном

Веселих Свят Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року!
Рідні, Приятелям та Знайомим
бажають
Ліда і д-р Роман Смики
з Мамою і Синами

Веселих Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
Рідним, Приятелям та Знайомим
бажають
д-р Богдан і Марія
Макарушки
Бруклин, Н.Й.

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
з нагоди
Різдва Христового та Нового Року
Рідним, Приятелям і Друзям
— пересилає —
д-р Василь Кіналь
з Родиною

Веселих Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
Рідні, Приятелям і Знайомим
— бажають —
д-р дентист
М. Крижановський
з Родиною
Ню Йорк — Кергонксон

Христос Рождається!
Рідні, Приятелям і Знайомим
Веселих Свят
і Щасливого Нового Року
бажають
д-р Роман, Лідія і Юліяна
Осінчуки

РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
— ВАЖАЮТЬ —
д-р Адам і Ліда Якимів
з родиною

РІДНИМ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
і Щасливого Нового Року
бажають
д-р Іван і Наталія
Макаревич

Веселих Свят
і Щасливого Нового Року!
— бажають —
РІДНІ, ТОВАРИШАМ, ЗНАЙОМИМ
І ШАНОВНИМ ПАЦІЄНТАМ
д-р Маркіян і Янка Мігоцькі
з Родиною
Кліфтон, Н. Дж.

РІДНІ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
Різдва Христового
— та —
Щасливого Нового Року
— бажає —
д-р Борис Филипчак
Пассайк, Н. Дж. — 57 Passaic Ave.

З Різдвом Святим і Новим Роком
найщиріші побажання
ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ
нашим Рідним, Приятелям і Знайомим
складають
Квітка, Катя, Юрко і Марчик Стецюки
Марія Підгородецька

Родині і всім Знайомим
з нагоди Різдва Христового
Веселих Свят та Щасливого Нового Року!
— бажають —
Д-Р ІЛАРІОН і РОМА ЧОЛГАНИ з ДІТЬМИ
ЛЯРКОМ, РУТОЮ + КАЛИНОЮ

З НАГОДИ
Свят Різдва Христового
і Нового Року
Рідним, Приятелям і Знайомим
сердечні бажання
— пересилають —
Михайло, Ірина і Ігор
Морози
76 Coursen Pl., Staten Island, N.Y. 10304 (212) 981-5384

Веселих Свят Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року!
Рідні, Друзям і Знайомим
бажають
д-р Володимир і Марія
Вірщуки з Родиною
Тайтусвілл, Н. Дж.

Рідні, Друзям та Знайомим
НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
Веселих Свят
та Щасливого Нового Року
пересилають
д-р Юрій, Віра, Леся
і Марта Кушнірі

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
Рідним, Приятелям та Знайомим
бажають
д-р Віталій, Олександра,
Олена та Володимир
Богданів

Христос Рождається!
ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Дорогим Гостям, Приятелям і Родині
бажає
д-р Роман і Зузанна Сапович
ВІЛЛЯ „ЛІДІЯ" — Морський Ресорт
LIDIA
APARTMENT and ROOMS
128 E. Crocus Rd., Wildwood Crest, N.J. 08260
Phone: (Area 609) 522-3348

Рідні, Приятелям і Знайомим
щирі побажання
Веселих Свят
і
Щасливого Нового Року!
пересилає
д-р Мирон Зарицький

Рідні, Приятелям і Знайомим
щирі побажання
Веселих Свят
та Щасливого Нового Року
— пересилають —
д-р Ярослав і Христина
Воєвідки

Рідним, Приятелям та Знайомим
Веселих Різдвяних Свят
та Щасливого Нового Року
— бажає —
д-р Надія й інж. Ігор
Кмети з Родиною

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Родині, Друзям та Знайомим засилають
Анатоль і Марія, Богдан, Лідія і Данило
Домарацькі
Спрінгфілд, Н. Дж.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
Рідні, Приятелям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають —
Володимир, Олена, Хризанта, Роман
і Леся Гентіші

Веселих Свят Різдва Христового
— та —
Щасливого Нового Року
ВСІМ СВОЇМ КЛІЄНТАМ і ПРИЯТЕЛЯМ
— бажають —
адвокат Михайло і Іванна
Пізнаки

Христос Раждається!
ВЕСЕЛИХ СВЯТ,
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Рідні, Друзям і Знайомим
бажають
Інж. ЕВГЕН, ІРИНА МЕЛЬНИКИ

З Нагоди Свят
ХРИСТОВОГО НАРОДЖЕННЯ
та
НОВОГО РОКУ
всім Рідним, Приятелям та Знайомим у розсіянні
та в Україні — щирі побажання
Радісних Свят та Щасливого Нового Року
бажають
Інж. ДМИТРО, МАРУСЯ
та син ЛЮБОМИР КУЛИНИЧІ
6711 Hummelville Rd., Saugerties, N.Y. 12477. U.S.A.

Родині, Приятелям, Знайомим і Учням
Веселих Свят
І ЩАСЛИВОГО ТА ЗДОРОВОГО
Нового Року
бажають
ІГОР І НАТАЛКА СОНЕВИЦЬКІ З ДІТЬМИ

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
пересилаємо наші
НАЙСЕРДЕЧНІШІ РІЗДВЯНІ
і НОВОРІЧНІ ПОБАЖАННЯ
ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!
Лідія, Оксана, Леонтій, Любомир,
Марчик і Павлик Крушельницькі
Ню Йорк — Трой — Огайо

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
всій Родині, Приятелям, Членам ОПЛДМ і
Любителям української книжки та
Докторантам УВУ
бажають
Мгр ВАСИЛЬ ПАКУЛЯК
з дружиною ОЛЕКСАНДРОЮ і дітьми
2435 — 17th Ave. South, Minneapolis, Minn. 55404

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
і НОВИМ РОКОМ
усім Рідним, Друзям та Знайомим
щиросердечно бажаємо:
Нехай сіються та колосяться ниви їхнього життя Радістю, Щастям, Здоров'ям, а Благодать Божа нехай в'яже їхні мрії й працю в успішне живно Завершення.
НІНА й РОМАН МРИЦИ
з мамою — МАРІЄЮ МУДРИК і дітьми

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
безжурних
СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ 1978
бажають
ГРИГОРІЙ і ТЕРЕСА БОЖИК

Рідні, Приятелям і Знайомим
пересилаємо щирі побажання
РАДІСНИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО
НОВОГО РОКУ.
Христос Рождається!
МАРІЯ і ОМЕЛЯН
ОМЕЦІНСЬКІ

З нагоди Свят Різдва Христового всім Рідним, Приятелям і Знайомим, бажає Веселих Свят, та Щасливого Нового Року.
Д. Д. ОНУЛЯК

Христос Родився!
Рідним, Приятелям,
Знайомим та всему
Українському Народові
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО, ЗДОРОВОГО
НОВОГО РОКУ!
бажає
ПАВЛИНА
СМЕРЕЧИНСЬКА

Рідню, Приятелів, Знайомих
щиро вітаю нашим старим звичаєм
з РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ — будьмо здорові!
Петро Ямняк з родиною

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року!
бажає
Павло П. Полиняк
Шамокін, Па. Кейтонсвіл, Мд.

Святочні побажання
РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО РОКУ
для Рідні, Приятелів і Знайомих.
засилає
Ярослав Колянківський
Монтреаль, Канада

ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!
усій Родині, Знайомим та всім Членам Відділу 200 в Озон Парку, які святкують за старим календарем Різдво Христове і Новий Рік
бажає доброго здоров'я, щастя та всього добра
ІВАН ПРИГОДА з РОДИНОЮ
в Озон Парку
Секретар Відд. 200 в Озон Парку
ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Родині, Друзям, Побратимам та Землякам
ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають
Наталка і Петро Войновські

ХРИСТОС РОДИВСЯ!
З Різдвом Христовим і Новим Роком пересилаємо
Дорогій Родині і Приятелям щирі побажання
всього добра
АННА НИКИФОРЯК
СТЕФАНІЯ КРУШЕЛЬНИЦЬКА

Рідні, Приятелям та Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ — бажають —
ЗЕНЯ і ІВАН БУЦДЗЯКИ
з синами АЛЕКСАНДРОМ і ІЗИДОРОМ
та КАРОЛИНА ЛАВРИНКО

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
Найщиріші побажання Веселих Свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО
НОВОГО РОКУ
Рідні, Приятелям і Знайомим пересилають —
ЛЮІЗА і Д-р МИРОН САТУРСЬКІ
Newcomerstown, Ohio

РОДИЧАМ і ПРИЯТЕЛЯМ
З ДНЕМ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО РОКУ
ВАЖАЮТЬ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ВСЬОГО НАЙКРАЩОГО
ІРИНА й ІВАН ЖУКОВСЬКІ

РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають
НІНА і ПЕТРО ПЯСЕЦЬКІ

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!
РІДНІ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажає
ОЛЬГА КОБЗАР з РОДИНОЮ
XENIA, Hunter, N.Y. (518) 263-4700

В ДЕНЬ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
НОВОГО РОКУ
бажають
Дорогим — Рідні та Приятелям
ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ
НИКИФОРЯКИ
ГАНТЕР ДЕТРОЙТ

Оскар Рабін виїжджає з СССР на шість місячну візу

Москва. — Пресові агентства інформують, що мистець-живописець Оскар Рабін, один з найбільш відомих мистців-неконформістів в Совєтському Союзі, виїде внедовзі на Захід на 6-місячну візу і відвідає в тому часі Францію, Західню Німеччину, Великобританію, а може й інші країни. Немає покищо ніяких доказів, що Рабін задумує залишитись на постійне проживання на Заході. Мистецькі речі Рабіна вже неодноразово демонструвались на мистецьких виставках в Лондоні, Парижі і Ню Йорку. В Совєтському Союзі однак він й далі не знаходить визнання. Його не приймають до Спілки мистців і час до часу атакують його мистецтво в совєтській пресі. За участь у багатьох виставках мистців-некомформістів Рабіна кількаразово ув'язнювали агенти КҐБ, які, до речі, перестерігали мистця, що будуча його участь у виставках мистців-некомформістів може закінчитись судом за „хуліганство", якщо він в скорому часі не знайде собі постійної праці, хоч, як ятвердять дисидентські джерела, Рабінові всюди відмовляють праці. Мистець покищо живе з продажу своїх картин за кордоном. Мистець настільки відомий в СССР, що його образи купують тихцем також деякі високопоставлені особи із совєтської партійної ієрархії. Дисиденти також стверджують, що існує небезпека, що совєтські чинники відберуть Рабіну право повороту до Совєтського Союзу після закінчення 6-місячного реченця.

Різдвяна Ялинка у ТУІА Відділ у Ню Йорку

Старанням дальшої діяльности Метрополітального Відділу Т-ва Українських Інженерів Америки в Ню Йорку, 17-го грудня м. р. відбувся в Українському Інституті Америки Товариський вечір — Різдвяна Ялинка.

О год. 8-ій вечора залю Інституту виповнила українська громада. Атракцією імпрези було засвічення Різдвяної Ялинки. Голова інж. Ю. Базилевський відкрив свято і, привітавши гостей, передав провадження вечора інж. І. Заяцеві.

Присутні спільно відспівали коляду „Бог Предвічний", а опісля почалася мистецька частина вечора. Мирося Басладинська відограла на фортепіяні два вальси Шопена, за що публіка нагородила її щирими оплесками.

Другою точкою програми була нам уже всім відома із своїми виступами на різних імпрезах, наша молода й талановита мґр Ляриса Маґун - Гурин — сопрано. Вона відспівала чотири пісні: арію з оперетки „Весела вдовичка" — Ф. Леґара, „Чи є в світі молодиця" — українська народна пісня, „О Голі Найт" — святочна пісня - коляда — А. Адам і „На небі зірка" — українська народна пісня-коляда. При фортепіяновім акомпаньяменті була Мирося Басладинська.

Співачка Ляриса Маґун-Гурин, одержала заслужені рясні оплески. Голова Т-ва Ю. Базилевський, подякувавши, вручив солісткам китиці квітів.

Опісля виступили два гумористи — інж. О. Солтисік, який прочитав свою сатиру, про життя української громади в Метрополії в Ню Йорку.

Інж. Т. Грицай відчитав власну гумореску про діяльність ТУІА в Ню Йорку і вірш „Свят Вечір".

Після закінчення мистецької частини, голова Т-ва подякував усім виконавцям програми і запросив гостей до іншої залі на перекуску. Атракцією перекуски була наша традиційна „Кутя". На столах були різні страви, печиво, а також чай і кава. У святочнім настрою і родинній атмосфері присутні забавлялися до пізньої ночі. Приготуванням буфету займалися дружини інженерів.

Інж. Ю. Фриз

З ВЕРТЕПОМ І ЗВІЗДОЮ

(Закінчення зі ст. 2-ої)

пожалів датку на „Рідну Школу", а Зердик сумлінно записав суму у касову книгу. Різні лакоминки попали в торби міхоношів. Нас усюди приймали радо і складали пожертви на „Рідну Школу", бо це було щось нове в Яворові. Людей взяло за серце й те, що саме учні гімназії спромоглися на таки похвальне діло. Ласощами Зердик позволив нам усім поділитися по рівній частині.

Цього Свят-вечора я вернувся додому пізніше ніж попередніми роками. Батьки вже хотіли прочитати мені „отченаш", але коли я розповів їм всю подію, вони погладили мене по голові, поцілували й казали лягати спати, бо завтра вранці треба до церкви.

* * *

Коли після свят ми почали знову навчання, зараз першого дня на третій лекції прийшов до нашої кляси терціян „вуйко" з грубезною книгою директорських розпоряджень. Опікун нашої кляси прочитав признання директора Зердикові й подяку учасникам вертепу.

Зердик сидів зі спущеною головою, будьто письмо директора його не стосувалося. Аж коли професор віддав книгу терціянові, Зердик встав і показав широким рухом руки на нас. Це означало, що він ділиться з нами своїм подвигом. Цього жесту він навчився, мабуть, від диригента хору, який спершу кланявся публіці, а потім показував рукою на хористів.

І хто б це подумав! Зердик, який стояв осторонь книжки, якому в голові були тільки витівки й жарти, цей Зердик у різдвяний час здобувся на такий громадський вчинок ще й нас до цього спонукав. Правдиве свято миру й любови!

Д-р Михайло Данилюк

МЕДИЦИНА ПІД ЯЛИНКУ

(Есей, переданий в Україну „Голосом Америки")

Новорічний і різдвяний період — час, коли люди по широкому світі підводять підсумки за минулий рік. Учора переходить у сон, завтра снується у новорічних побажаннях. І ніхто ще не розгадав цієї загадки, чому у Різдвяний період, поруч проблем ваших бурхливих часів із ломаними соціяльними системами, ідеологічними кризами, політичними катастрофами, чому у цей час виростає Людина із її підсумками проробленого добра, із її глибокими хвилюваннями, які розглядаються не під мікроскопом чи компютером — ні, вони аналізуються під теплом ялинкової свічки.

Маємо ці хвилювання і ми, лікарі, оскільки останній рік приніс ще один пролом у греблі, яка фільтрувала життя і здоров'я тисяч, мільйонів людей кожного року. Ми стали учнями успішних нових досліджень, нових методів лікування. Прогрес, збагачення знання, яке розпочалося від батька модерної медицини — Гіпократа — ще дві з половиною тисячі років тому, тепер пролітає із швидкістю ракети.

Останній рік позначується розкриттям генетичних таємниць, вивченням архітектури ґенів і хромозів, засвоєння, глибших таємниць біохемічних процесів у людини, а все це веде до кращого лікування, контролі інфекційних недуг, успішного лікування рака, профілактики серцево-судинних захворювань. Деякі види рака стали повністю поборені, а профілактика судинних недуг зберегла лише в ЗСА 300 тис. людей від передчасної смерти за останніх кілька років.

Учені, дослідники, викладачі і практикуючі кадри різних спеціяльностей поклали під ялинку дарунок міцнішого здоров'я, продовження життя, більше безболісних днів.

Для кожного лікаря — це був знову рік праці, а для багатьох — роком і особистої посвяти, яку вони приносили для кожного пацієнта, іноді навіть коштом власного здоров'я. Ніхто цього не жаліє, навпаки — це розцінюється дарунком під ялинку пацієнтам, громаді, народові.

Український лікар на еміґрації розцінює свою діяльність із суто медичного погляду, але також і з громадського, особливо. якщо вона має будь-яке відношення до його професії. Йому думається про майбутнє медичних кадрів поза Україною, їх професійна і громадська вартість, збереження себе видними і видатними серед професійних кадрів країн свого поселення, а водночас збереження традицій українського лікаря.

Ці традиції спалахують і в Україні і тому лікар на батьківщині був завжди у пошані. І це заслужено. Видатними прикладами пов'язаности медичної етики і громадських принципів стали сучасними днями такі лікарі, як Микола Плахотнюк, Микола Ковтуненко, Семен Ґлузман і багато інших, імен яких ми ще не знаємо, які віддали себе на жертву, щоб зберегти добре ім'я українського лікаря.

Такі приклади нас на еміґрації наснажують, побуджують до кращої праці, до кращого засвоєння модерної науки і водночас затримання принципів національної гідности, громадської солідарности. Спонукують нас і висококваліфіковані кадри дослідників, учених, викладачів в Україні. Тільки хотілося б їм покласти під ялинку медичні словники українською мовою, викладання медицини в інститутах й університетах українською мовою. Це аж ніяк не політика. Це елементарне право у кодексі людських прав кожного народу. Так само, як китайців, поляків, шведів чи в'єтнамців, назвіть кого хочете.

Тож у Новоріччя, ми гадаємо, до наших побажань прилучиться багато сотень лікарів по широкому світі, вітаючи наших колеґ в Україні і бажаючи їм успіху у їхній цінній роботі для народу.

Вітайте і ви, дорогі громади. У Різдвяний час знайдете під ялинкою дарунки модерної медицини, які, між іншим, кладуться туди руками також й українських лікарів.

АМАЛЬРИК ЗАПОВІДАЄ...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

ської робітничої кляси. Амальрик при тому пригадав лідерам французького робітництва, що в останніх роках в СССР відбулись декілька робітничих протестних страйків, якими керували підпільні комітети. Протести були завжди успішними, якщо йдеться про задоволення робітників совєтськими партійними властями, які не мавши іншого виходу, мусіли задовільнити вимоги протестуючих робітників. Опісля наступали арешти викритих активістів і свідоміших робітників, які брали участь у страйках. Усіх їх совєтські суди засуджували на довготермінові реченці ув'язнення і висилали до концтаборів, а декого навіть до психіятричних заведень КҐБ. Прокуратура закидала робітникам переважно „хуліганство", або зумисні саботажі, від яких постраждали державні підприємства. Раніше про такий вияв робітників майже не було відомо. Тому, що совєтська преса, як правило, не інформує про такі страйки робітників, представники робітництва намагаються висилати своїх делеґатів до Москви, де скоріше можна, за допомогою дисидентських активістів, інформувати закордонних кореспондентів про події в СССР на робітничому відтинку. Так, наприклад, дійшло до зустрічі робітників Донецького Басейну в Україні з закордонними кореспондентами в Москві і пізнішого арешту Владіміра Клебанова, якого деякий час органи КҐБ держали в психіятричному заведенні.

Амальрик також твердив, що помимо совєтських офіційних тверджень в СССР таки існує постійне безробіття. Якщо йдеться про відсоток безробітних, то Амальрик думає, що він майже дорівнює безробіттю на Заході, якщо брати до уваги так званих сезонових робітників, яких совєтська влада використовує тільки час до часу, наприклад, при ловлі риб чи при геологічних працях. Пізніше ці робітники повертаються до своїх місцевостей, одержують безробіття, яке рівняється половині місячної платні, а потім їх знову, як заходить потреба, уряд покликає на подібні праці. Цю форму праці, — заявив Амальрик, — можна цілком сміливо прирівняти до американського чи західньоевропейського безробіття.

В кінці Амальрик звернувся з проханням і закликом до західнього робітництва не вдовольнятися зв'язками з офіційними совєтськими робітничими спілками, а намагатися встановити зв'язок з незалежними підпільними робітничими групами, бо представники державних профсоюзів є офіційними партійними втичками серед робітників, а не оборонцями робітничих інтересів.

Дякуючи Амальрикові за виступ, генеральний секретар французької профспілки „Ля Форс Увреєр" Андре Бенжерон відмітив, що керівництво цієї професійної орґанізації вестиме послідовну працю в користь демократичних свобід і всякими способами піддержуватиме совєтських робітників, використовуваних совєтською владою.

Інформації про Маямі

368-ий Відділ УНС в Маямі, Фльорида, вирішив зайнятися інформаційною службою в деяких справах, які можуть бути корисними в першій мірі для членів УНС, а також і для всіх зацікавлених.

Туристи, які приїздять тут в різдвяний час, звичайно пов'язують свій побут в Маямі з церковними відправами. Українська католицька церква в Маямі обходить Різдво за новим стилем, одначе о. Ричкун, парох цієї церкви вже заповів, що в день Різдва після старого стилю, це є 7-го січня 1978 р. буде відправлена урочиста Богослужба в українській католицькій церкві у Маямі о год. 10-ій перед попуднем. В цей спосіб туристи, які відвідуватимуть Маямі в цей час, матимуть запевнену Службу Божу на Різдво.

Рівнож 368-ий Відділ УНС в день Коляд, це є 8-го січня 1978 р. уряджує Святочну Вечірку для своїх членів і для всіх охочих гостей і туристів. Заповідається цікава програма з вечерою і танковою музикою. Святочна Вечірка відбудеться, починаючи від 5-ої год. по пол. у залях Українсько - Американського Клюбу в Маямі при 3595 Норд Вест 35-ій вулиці.

Маямі є туристичною місцевістю, а зокрема місто Маямі Біч, де сезон триває протягом цілого року. Багато членів УНСоюзу є власниками чи співвласниками різних готелів, мотелів, чи апартаментових домів. Всі вони мають добрі приміщення. Ціни їхні приступні і часто для своїх вони дають ще знижки.

Маямі є дуже відповідним ресортом для відбуття вакацій у літньому сезоні. Очевидно, що беручи до уваги першорядні приміщення та добрий клімат на побережжі, при сильно знижених цінах, ці приміщення, Маямі і Маямі Біч та сусідні місцевості безконкуренційні. Про це і про інші справи відносно зимового сезону багато людей має неточні, або й ніякі інформації.

Тому на бажання членів УНС (а також і не-членів) наш Відділ перешле список усіх власників чи співвласників вакаційних приміщень із їхніми адресами та телефонами. Одначе, наш Відділ не посередничатиме у піднаймі таких приміщень.

Зацікавлених членів УНС (і не-членів) проситься писати на адресу: Ukrainian National Ass'n, Inc., Branch 368, George Cehelsky, 7926 Abbot Ave., Miami Beach, Fla. 33141.

РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ

(Закінчення зі ст. 1-ої)

ки скарби найбагатшої у світі української землі, бо знає, що голодного і гнаного найлегше впхати у ярмо. Найгостріше бачить це і боліє над цим знову таки українська жінка — трудівниця, що знайшлася у колгоспній неволі. Від сходу і до вечірньої зорі вона чує ридання рідної землі і плаче разом з нею...

- Хто ж довів українську жінку до гіркого плачу? Отож, нема де правду сховати, ми самі — українські люди, що знехтували раду Апостола Павла: „Чувайте, стійте у вірі, будьте мужні і тверді. Все у вас нехай діється в любові" (І Пос. 16, 13-14). Правда, не завжди з власної волі; — допомагав нам забути апостольську пораду і найлютіший ворог Христа і людини — червона від людської крови Москва, ота Москва, що від віків прагне стерти з лиця землі наш великий і славний народ. А, як наслідок, на протязі останнього століття, були роки, коли переважали серед нас м'якотілі собіугодники, що жили лише для себе та рятували вже тільки власну шкіру, забуваючи, що бони ще й душу мали...

У цьогорічну Святу Ніч стає докучливе питання: — скільки ж ще залишилося серед нас отих мужніх і твердих та тих, що діють у любові? На щастя, Боже Провидіння, що немічне лікує, а недостаюче поповнює, не зважаючи на гору провин наших, ще має в Своїй опіці український народ. Є ще серед нас і мужні і тверді у вірі та ті, що діють у любові; — число їх постійно зростає. Це, насамперед, ті, яким Провидіння дало силу не згубити з зору провідницю всього людства — Вифлеємську Зорю. Це ті, що несуть тяжкий хрест за ввесь український народ. Це ті, тисячі яких запроторено до московсько-совєтських в'язниць і концтаборів Мордовії й Уралу. Це ті, що показують нам путь до Українського Великодня. Серед них чимала громада дійсно мужніх жінок, що витерли рукавом сльози та пішли на прю з ворогами Христа і людоненависниками. Радіймо ж їхньою наявністю серед нас та обнімімо їх у Свят-Вечір найщирішими нашими думками й обдаруймо приреченням стати кращими і гідними їхньої великої жертви.

Даруйте, мої любі й далекі, відділені від нас моремокеаном і високими горами, що моє різдвяне слово до вас терпке і гірке. Адже, керую його до вас у ще темну ніч буття українського народу і всього людства...

Вітаю вас далеких, але найрідніших нам, з Святом Різдва Христового від моїх собратів архипастирів, священиків і соток тисяч вірних нашої Святої Церкви. Як скромний різдвяний дарунок, прийміть від нас запевнення, що у цьогорічну Святу Ніч, у сотках храмів Божих Української Автокефальної Православної Церкви, що ми їх збудували у країнах вільного світу, будемо усердно і гаряче просити народженого для нашого спасіння Христа, насамперед, про обдарування силою і витривалістю страдників українських, що у в'язницях і на засланні перебувають, про визволення їх з неволі та про наближення усім нам світлосяйного дня Українського Великодня.

Молитимемо Народженого і про відродження української державности, про справедливий лад і рівний поділ дарів земних та про спокій на землі, а між усіма народами любов і благовіння.

Христос народився — славмо Його!

Душею і серцем відданий вам у Христі

†МСТИСЛАВ, Митрополит

(Записано радіовисильнею „Голос Америки" для переслання в Україну. Грудень, 1977 р. Б.).

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 14-го СІЧНЯ 1978 р.

АМСТЕРДАМ, Н. Й. Звичайні збори Т-ва ім. І. Франка 266 Відд., о год. 7:30 веч. в Укр.-Амер. Горож. Клюбу при 3-5 Теллер Стріт. На порядку: звіти за 1977 р., вибір делеґатів і заступників на 29-ту Конвенцію УНС та вільні внески. Приявність всіх чл. обов'язкова. — С. Когут, предс., М. Кривулич, кас., В. Варшона, секр.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Чорн. Січ 14-ий Відд., о год. 6-ій веч. в приміщенні Чор. Січі. На порядку: вибір делеґатів і заступників на 29-ту Конвенцію УНС і збирання чл. вкладок. — В. Роговський, предс., З. Терлецький, кас., М. П. Отрок, секр.

СУБОТА, 21-го СІЧНЯ 1978 р.

РІДІНҐ, Па. Річні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 48 Відд., о год. 7-ій веч. в залі Укр. Гор. Клюбу, 542 Савт 7-ма вул. На порядку: звіти голови, секретаря, касира і К. Комісії, дискусія над звітами і вибір Управи на 1978 р. По Річних зборах відбудуться місячні, на яких буде вибір делеґата і заступника на 29-ту Конвенцію УНС. В нарадах візьме участь голова Лігай Велійської Округи — Аллентавн, головна радна п-і Анна Гарас. — М. Дубик, гол., С. Івасечко, секр., С. Павлик, кас.

У глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що дня 5-го січня 1978 року, ненадійно, упокоївся в Бозі, в Гантері, Н. Й., наш Найдорожчий ЧОЛОВІК і БАТЬКО

бл. п.

МАРКІЯН ҐОТЬ

проживши 68 років.

ПАНАХИДА в неділю, 8-го січня 1978 року, о год. 7-ій веч., в похоронному заведенні Asten Funeral, Hunter, N.Y.

ПОХОРОН в понеділок, 9-го січня 1978 року, о год. 9-ій ранку з церкви св. Івана Хрестителя на цвинтар в Тенерсвілл, Н. Й.

Горем прибиті:
дружина — ЗОФІЯ
син — ІВАН з дружиною МЕРЕЛІН
Ближча і дальша Родина в Україні і Америці

ТАРЗАН, Ч. 7885. Приятелі нараджуються

HER SHOULDER IS PRETTY BADLY SHOT UP, DON... WE'LL HAVE TO PUT UP SOMEWHERE...
Ooooh!

WHERE CAN WE GO, TARZAN?... WITH JUNGLE ALL AROUND...

I KNOW WHERE WE CAN GO... THERE'S A TRIBE DOWNRIVER... THE ONE DELILAH HAD PICKED AS HER FIRST TARGET.

Вона, Доне, поважно поранена в рамено... Мусимо десь пристанути...

Куди можемо податися, Тарзане, коли довкола самі джунглі...

Я знаю місце, куди попливемо... Вниз цією рікою живе плем'я... Це то плем'я, що його Даліля була вибрала за свою першу жертву агресії!